

fanns någon
stan nermörkt
del.
en älg på
h en till
stycken. Det

t sig om två
v två stora.
ko och
andra stora
ade med de
otroligt
flock gäss.
n därpå i
fyra älgar
t kunde jag
en ko, en

gare. När
tning för
ponerande
ig snart in
ren kunde
ed kikaren.
en de två
fågel till
såg jag att
ågra sekunder

ede klöver.
endast solen

ogen och
e dem på en
och kon, där
ynen blott
piskt alltså,
atan att se
ntligen så

älg.

RNKYÅ 1968

87166

DEN FANTASTISKA NATTEN

Ett grönt frodigt mäljarlandskap, med näktergals-
slagen från lövskogskullarna, många andra fåglars
sång, lock eller varningsläten från all omgivning.
Surrande, otäckt surrande myggor i alla storlekar,
sökande febrilt efter huggställe. Detta är det
vanliga mäljarlandskapet. Dock bjuds man här på
godbitar, såsom denna kväll den 6 juni.

Hade man någonsin kunnat tänka sig att med
några minuters mellanrum på ett par kilometers
avstånd, få höra tre Locustella-arter, så inte
skulle det vara i Svedala. Men det blev en
fantastisk afton med fantastiska fåglar. Det var
ännu ljusst ute när vi anlände till Asköviken.
Gjusarna ryttlade över vattenspeglarna, rördromen
bölade, kärrhökarna jagade över vassbältet. Kvällen
var ljum och skön, vilket innebar att svalor och
måsar fångade insekter ovan trädtopparna.

Vi hade placerat oss på en stor sten med handen
kupad för örat. Närmast oss låg de gula svärd-
liljornas mark - hade nu solen slängt de sista
aftonstrålarna däröver, skulle något gulare ej
gå att uppbringa. Sedan låg det mäktiga rörvass-
havet med dess tusende liv, tusende hemligheter.
Över vasskanten kunde vi se flera svarttärnor

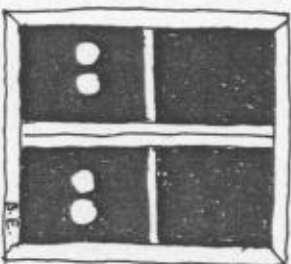
draga fram och åter.

Plötsligt! Jag har tidigare hört låtet och ger tecken till Harald och Storken. Några sekunders intensiv lyssning- överläppen blir längre och mungiporna dras närmare öronen. Kvällen är räddad, vassångaren sjunger. Sången blir snart intensiv och tar liksom kommandot över omgivningen. Vi blir betagna av detta snurreljud. Ett strävt fräsande surrande, ej olikt ungrastarnas låte under hösten. Hans 10-15 sek långa surrande strof med paus på 2-5 sek.

Mörkret faller nu snabbt. Eftersom det är besvärligt att smörja hela kroppen varje kvart med myggestift, irriteras vi bort från viken.

Det har skvallrats om en rar fågel vid Barkarö. Detta får oss att först strupula renom ett skogsparti i mörkret. En gräshoppsångare sitter i en sommarstugeägares ärtland och sjunger- vi dras dit för att lyssna. Nära Malaren livar näktergalarna och från köksfönstret i en bondstuga riktas fyra stora pupiller mot oss.

Kvällen är sen, det är dags för hemfärd. Det skulle emellertid visa sig, att den skulle drö ut på tiden. För i en trädgård i närheten av kyrkan framtränger ett fantastiskt vartbitarlikt skyttlande. När vi fört uppfattade låtet, var vi över 200 m från fågelns

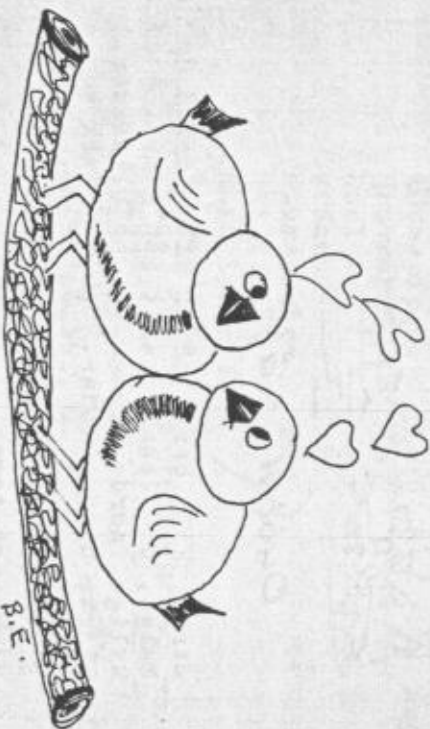

uppehållsplats. Vi insöp så ljudet 25-50 m från uppbringaren- ett mycket kraftigt pulserande opanserat skyttlande. Natten är mästerlig. Flodsångaren sjunger. Våra trumhinnor vänjs snart vid låtet, samma måste gälla kosorna som betar i hagen strax bredvid, samma måste gälla tomtens ägare, nu i sängen. Eller måste han knuden över huvudet och muttrar "jävla gräshoppor?"

När flodsångaren oupphörligt sprutat ur sig i 15 min., trampar en kossa plötsligt av en trädgren, och den mest förhåxade tyshet griper omgivningen. Snart fattar nattens stora syrsa mod igen och

spinner vidare på sången om "den fantastiska natten".

Sören Larsson

JOXAR

Lilla Barbro i klass I ser ut, enom skol-fönstret och blir varse något i en tall:
- Fröken, fröken, nu sitter dom där och joxar i tallen igen, talljoxarna!

SNIGLAR

De två små förälskade sniglarna kunde knappast slita sig från varann. Men till slut sa den ena snigeln:

Du måste gå nu älskade, min man kan komma vilken vecka som helst.